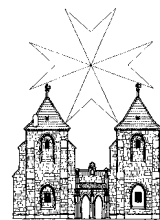

Konventuální kostel PANNY MARIE POD ŘETĚZEM

občasník, informace

KVĚTEN L.P. 2019

Bohoslužby.

Mše svatá je slavena pravidelně v neděli v 10:00 hodin a v úterý v 17:30 hodin. V květnu obvyklá Prvopáteční mše sv. a pobožnost nebude. Mše sv. o 3. neděli v měsíci (5. neděle velikonoční, 19. května 2019) je sloužena latinsky. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy s knězem. Májová pobožnost bude vždy po mši sv. v úterý. Při mši sv. o 5. neděli velikonoční 19. května proběhne Svatojánská sbírka na diecézi.

Den a hodina		Slavení	poznámka
1.	středa	sv. Josefa Dělníka	
2.	čtvrtek	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	památka
3.	pátek	SV. FILIPA A JAKUBA, APOŠTOLŮ	svátek
4.	sobota	3. neděle velikonoční	
5.	neděle 10:00		
6.	pondělí	sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	
7.	úterý 17:30		
8.	středa	Panny Marie, Prostřednice všech milostí	památka
9.	čtvrtek		
10.	pátek		
11.	sobota 13:15		
12.	neděle 10:00	4. neděle velikonoční	svátek
13.	pondělí	Panny Marie Fatimské	
14.	úterý 17:30	SV. MATĚJE, APOŠTOLA	svátek
15.	středa		
16.	čtvrtek	SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KNĚZE A MUČEDNÍKA, HLAVNÍHO PATRONA ČECH	svátek
17.	pátek		
18.	sobota	bl. Gherarda Mecatti de Villamagna, řeholníka SMOM	památka
19.	neděle 10:00	5. neděle velikonoční	Latine
20.	pondělí	sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze	
21.	úterý 17:30	sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů, mučedníků	
22.	středa	sv. Rity z Cascie, řeholnice	
23.	čtvrtek	bl. Viléma Apore, biskupa a mučedníka	památka
24.	pátek 17:30	<i>Noc kostelů</i>	
25.	sobota	sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve	
26.	neděle 10:00	6. neděle velikonoční	
27.	pondělí	sv. Augustina z Canterbury, biskupa	
28.	úterý 17:30	sv. Ubaldesky, panny SMOM	památka
29.	středa	sv. Pavla VI., papeže	
30.	čtvrtek 17:30	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	slavnost
31.	pátek	NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE	svátek

Pražský Beranův eucharistický kongres „Eucharistia et Labor“

Kardinál Dominik DUKA OP, arcibiskup pražský, vyhlašuje konání arcidiecézního eucharistického kongresu s názvem *Eucharistia et labor* ve dnech 28. 4. až 20. 6. 2019.

Název kongresu byl vybrán tak, aby odkazoval na osobnost kardinála Josefa Berana, jehož 50. výročí úmrtí si letos připomínáme, a zároveň je to letos 70 let od počátku jeho internace. Eucharistia et labor je jeho biskupské heslo. Kardinál Beran v předvečer slavnosti Těla a krve Páně dne 18. 6. 1949 ve strahovském klášterním kostele pronesl veřejně jedno ze svých posledních kázání, ve kterém vyzýval věřící k větší jednotě s biskupem, k vytrvalosti a lásce ke Kristu v těžké době, kterou zakoušeli. Druhý den se měl konat průvod Božího těla. Katedrálu však obsadili členové Lidových milicí a příslušníci StB a arcibiskup se stal vězněm ve vlastním domě, čímž začala jeho internace.

V rámci ohlášek budou předneseny věřícím krátké eucharistické úvahy o následujících nedělích: 28. 4., 5. 5., 12. 5., 19. 5., 26. 5., 2. 6., 16. 6. Sepsáním byl pověřen PhDr. Radek TICHÝ, Ph.D., S.L.D.

Eucharistický kongres bude uzavřen o slavnosti Těla a krve Páně v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha ve čtvrtek dne 20. června 2019 od 17 hodin, které budou předcházet také čtyři bohoslužby: 23. 5. v 18.00 kostel Panny Marie Sněžné, Praha 1 (celebruje Mons. Václav MALÝ), 30. 5. v 16.30 kostel sv. Ludmily, Praha 2 (celebruje Mons. Zdenek WASSERBAUER), 6. 6. v 18.00 bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Strahov (celebruje arcibiskup pražský Dominik kardinál DUKA) a 13. 6. v 18.00 kostel Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha 3 (celebruje Mons. Karel HERBST).

Tímto kongresem chceme vzdát Bohu chválu, chceme ale také vyjádřit vděčnost a uznání všem kněžím, kteří s láskou a neúnavně den za dnem slaví mši svatou a umožňují věřícím přístup k hostině Páně.

Týden modliteb za povolání

P. Vlastimil KADLEC OMI a SM. Kristina HŘEBÍKOVÁ OSF, výkonní sekretáři ČBK pro pastorační povolání

Od 6. do 12. května se v komunitách zasvěceného života, v seminářích, ve farních společenstvích, ale i jako jednotlivci modlíme zvláštním způsobem za duchovní povolání. Již tradiční Týden modliteb za povolání vyvrcholí na 4. neděli velikonoční, neděli Dobrého pastýře, kdy si církve po celém světě připomenou už 56. Světový den modliteb za povolání. U této příležitosti se i letos na všechny věřící, především ale na mladé křesťany hledající své životní místo a poslání, obrací papež František se svým poselstvím, jehož hlavní myšlenkou je tentokrát „Odvaha riskovat pro Boží příslib“.

Papež František v něm pokračuje v dialogu, který s mladými lidmi zahájil loni v říjnu na Synodě o mladých, víře a rozlišování povolání a na nějž navázal i svými promluvami a setkáními na nedávném Světovém dni mládeže v Panamě.

Vychází při tom z evangelního úryvku o povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1,16-20): „Dvě bratrské dvojice – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – se právě věnují své každodenní práci rybařů. (...) Někdy jim bohatý úlovek vynahradil tvrdou dřinu, jindy ale celonoční námaha k naplnění sítě nestačila, a tak se k břehu vraceli unavení a zklamaní. Právě v těchto obyčejných životních situacích,“ říká papež, „se každý z nás vypořádává se svými touhami, které si v srdci nosí, a snaží se vynakládat úsilí tam, kde doufá (...), že by mohl uhasit svou žízeň po štěstí.“

Jako v případě všech povolání i zde je rozhodující osobní setkání s Ježíšem, v němž neočekávaně zahlédneme příslib radosti, která by mohla náš život naplnit. „Boží povolání tedy není vměšováním se do naší svobody; není «klecí» nebo břemenem, které by Bůh nakládal na naše ramena, ale je láskyplným pozváním, skrze které nám Bůh přichází vstříc a zve nás do svého velkého plánu (...)“

Papež František pak mladým jasně zdůrazňuje, že říct ano takovému příslibu v sobě nese i odvahu riskovat a učinit rozhodnutí: „Je třeba se do toho pustit celou svou bytostí a čelit nové a netušené výzvě; znamená to zanechat všeho, co by nás chtělo držet uvázané k naší malé loďce a zabránit nám se definitivně rozhodnout.“

„A přece není větší radosti než riskovat vlastní život pro Pána,“ pokračuje papež František a v závěru proto vyzývá mladé lidi k tomu, aby nebyli k Pánovu volání hluchí: „Pokud vás k tomuto životu volá, nezustáňte jen sedět s prázdnými rukama v loďce, ale vložte svou důvěru v něj! Nenechte se nakazit strachem, který nás před výšinami, které nám Pán nabízí, ochromuje. Pamatujte na to, že těm, kteří zanechají své loď-

ky a sítě a vydají se za ním, Pán slibuje radost nového života, která jim naplní srdce a doprovází je po cestě.“

Koncert duchovní hudby.

V rámci cyklu „Varhanní nešpory maltézských rytířů“ uspořádá Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za finanční podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně koncert duchovní hudby **v pondělí 20. května 2019 v 17 hod.** Účinkují: T. Pelikánová – violoncello, K. Josefusová – příčná flétna, J. Eisenhammerová, V. Karasová a prof. L. Vytačil – zobcové flétny, Vojtěch Pelka – kontratenor, M. Moudrý – varhany. Vstup na koncert je volný.

Poselství Svatého otce k 56. světovému dni modliteb za povolání 12. května 2019.

Odvaha riskovat pro Boží zaslíbení

Milé sestry a milí bratři,

po intenzivní a plodné synodě o mládeži v říjnu loňského roku jsme před krátkým časem oslavili 34. světový den mládeže v Panamě. Tyto dvě významné události umožnily církvi naslouchat hlasu Ducha Svatého a naslouchat i životu mladých lidí, jejich otázkám, slabostem, které na ně doléhají, nadějím, které v sobě nosí.

V tento den modliteb za povolání bych se chtěl zamyslet nad tématem, o kterém jsme hovořili s mladými v Panamě, a sice že Pánovo povolání nás činí nositeli zaslíbení a žádá od nás odvahu riskovat s ním a pro něj. Spolu s vámi bych se chtěl zamyslet nad úryvkem evangelia, který líčí povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1,16-20), a tak se krátce zastavil u dvou bodů: zaslíbení a risk.

Dvojice bratří – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – odvádějí svou každodenní rybářskou práci. Toto namáhavé řemeslo je naučilo znát zákony přírody, se kterými mnohdy musí zápasit, když se zvedne silný protivítr a loďka se zmítá na vlnách. Těžkou námahu někdy oplátí hojný úlovek, jindy celonoční snaha nestačí k naplnění sítě a ke břehu se vracejí unavení a zklamání.

V takových životních situacích se běžně ocitá každý z nás, reaguje na touhy svého srdce, doufá v plody svého snažení, vydává se na „moře“ možností, aby našel správný směr, který může uhasit jeho žízeň po štěstí. Někdy se těšíme dobrému úlovku, jindy se, naopak, musíme vyzbrojit odvahou, abychom ovládli loďku zmítanou vlnami nebo abychom se vyrovnali s frustrací nad prázdnou sítí. Jako v příběhu každého povolání i v tomto dochází k setkání. Ježíš potkává na své cestě rybáře a přistoupí k nim... Stejně tak tomu bylo, když jsme potkali člověka, se kterým jsme se rozhodli sdílet život v manželství, nebo když jsme zažili fascinaci zasvěceným životem: překvapující setkání, v němž jsme zahlédli zaslíbení radosti schopné naplnit náš život. Tak tomu bylo v onen den u Galilejského jezera: Ježíš jde vstříc rybářům, vyvádí je z jejich „ochromení všedností“ (kázání během 22. světového dne zasvěceného života, 2. února 2018) a obrací se na ně přímo se zaslíbením: „Udělám z vás rybáře lidí“ (Mk 1,17).

Boží povolání tedy nenarušuje naši svobodu, neutváří klec, nenakládá na nás břemeno. Naopak, povolání je láskyplná iniciativa, kterou nám Bůh vychází vstříc a zve nás k velkému plánu, chce, abychom se stali jeho součástí, odkrývá nám širší obzory moře a hojného lovu.

Bůh si totiž přeje, abychom nežili uvěznění ve všednosti, nesetřávali v každodenních zvyklostech a nezůstali neteční k rozhodnutím, která by mohla dát našemu životu smysl. Pán nechce, abychom rezignovali a žili každodenní život v přesvědčení, že vlastně neexistuje nic, do čeho bychom měli vložit své síly a nadšení, čím bychom měli odpovědět na vnitřní neklid a hledat nové trasy pro naši plavbu. Pán chce, abychom objevili, že každý z nás je osobně povolán k něčemu velkému, proto nám někdy dá zažít „záračný rybolov“. Náš život nemá zůstat chycen v sítích chybějícího smyslu a všeho, co umrtvuje srdce. Krátce řečeno, povolání je pozvání nezůstat stát na břehu se sítěmi v ruce, ale vydat se za Ježíšem cestou, kterou připravil pro nás, pro naše štěstí, pro dobro těch, kteří jsou kolem nás.

Přijetí tohoto pozvání samozřejmě vyžaduje odvahu a riziko rozhodnutí. První učedníci, které Ježíš povolal k velkému ideálu, „ihned nechali sítě a následovali ho“ (Mk 1,18). Abychom přijali Pánovo povolání, je tedy třeba se zcela dát všanc a postavit se dosud neznámé výzvě. Je třeba opustit vše, co by nás vázalo

k naší malé loďce a bránilo by nám definitivně se rozhodnout. Je vyžadována odvaha, která nás vede k objevu Božího plánu s naším životem. Když se před námi otevřou obzory širokého moře povolání, nemůžeme zůstat v bezpečí své loďky a opravovat sítě, nýbrž uvěřit Pánovu zaslíbení.

Mám na mysli především povolání ke křesťanskému životu, které obdrží každý ve křtu. Toto povolání nám připomíná, že náš život není dílo náhody, ale dar od Pána pro milované děti shromážděné v církevní rodině. Křesťanský život se rodí a rozvíjí právě v církevním společenství, především skrze liturgii, vedoucí k naslouchání Božímu slovu a k milosti svátostí. Již od raného věku se učíme umění modlitby a bratrskému sdílení. Církev je naší matkou právě proto, že nám dává nový život a vede nás ke Kristu; máme ji tedy milovat, i když na její tváři zaznamenejeme vrásky slabosti a hříchu. Máme přispět k tomu, aby byla krásnější a zářivější a mohla být svědectvím Boží lásky pro svět.

Křesťanský život se následně konkretizuje v rozhodnutích, která dávají jistý směr naší plavbě a přispívají k šíření Božího království ve společnosti. Myslím například na rozhodnutí uzavřít svátostné manželství a vytvořit rodinu, nebo na jiná povolání spojená se světem práce a profese, na aktivity v oblasti charity a solidarity, na úlohy ve společnosti a politice atd. Tato povolání z nás činí nositele zaslíbení dobra, lásky a spravedlnosti nejen pro nás, ale i pro společnost a kulturu, ve které žijeme a která potřebuje odvážné křesťany a opravdové svědky Božího království.

Při setkání s Pánem může někdo vnímat povolání k zasvěcenému nebo kněžskému životu. Pocítit povolání stát se „rybáři lidí“ na lodičce církve, v úplném sebedarování a v závazku věrné služby evangeliu a bratřím, znamená objev, který vyvolává nadšení i strach. Takové rozhodnutí znamená riskovat a opustit vše pro následování Pána a zcela se mu zasvětit, abychom se stali spolupracovníky na jeho díle. Rozhodnutí mohou bránit různé vnitřní překážky, v sekularizovaném prostředí, kde zdánlivě už není místo pro Boha a pro evangelium, můžeme ztratit odvahu a propadnout „únavě naděje“ (Homilie při mši svaté s kněžími, zasvěcenými, laickými hnutími, Panama 26. ledna 2019).

Není však větší radosti než dát svůj život všanc pro Pána! Zvláště vám, mladým lidem, bych rád řekl: Nebuďte hluší k Pánovu volání! Když vás povolá k tomuto životu, nestáhněte vesla do loďky, ale důvěřujte mu. Nenechte se přemoci strachem, který nás paralyzuje při pohledu na vrcholy, které ukazuje Pán. Mějte vždy na paměti, že těm, kdo opustí sítě a loďku, aby ho následovali, slíbil Pán radost nového života, která naplňuje srdce a dodává elán krokům.

Drazí, poznat své povolání a dát životu správný směr není vždy snadné. Je proto zapotřebí, aby se celá církev, kněží, řeholníci, pastorační asistenti, vychovatelé, snažili nabídnout zvláště mladým lidem příležitost k naslouchání a k poznávání povolání. Je zapotřebí pastorační mládeže a pastorační povolání, která pomůže objevit Boží plán, zvláště skrze modlitbu, rozjímání Božího slova, skrze eucharistickou adoraci a duchovní doprovázení.

Během Světového dne mládeže v Panamě vícekrát zaznělo, že je třeba se dívat na Pannu Marii. Také v životě této dívky bylo povolání zaslíbením rizikem. Její poslání nebylo snadné, přesto však nedovolila strachu, aby měl hlavní slovo. Její „ano“ bylo ano toho, kdo se chce darovat a riskovat, kdo chce dát vše v sázku bez jakékoli záruky, jen s jedinou jistotou, že je nositelem zaslíbení. Ptám se každého z vás: Uvědomujete si, že jste nositeli zaslíbení? Jaké zaslíbení, které nosím v srdci, mám naplnit? Pannu Marii čekalo bezesporu náročné poslání, ale těžkosti nebyly důvodem k tomu, aby řekla „ne“. Ano, přišly komplikace, nikoli však takové komplikace, které vyvstávají, když nás ochromí zbabělost, protože nemáme vše nalinkované a zajištěné dopředu (Vigilie s mládeží, Panama 26. ledna 2019).

Spojme se v tento den v modlitbě a prosíme Pána, aby nám ukázal svůj láskyplný záměr s naším životem, aby nám dal odvahu riskovat na cestě, kterou pro nás od počátku zamýšlel.

Ve Vatikánu dne 31. ledna 2019, v den památky sv. Jana Boska

FRANTIŠEK

Pouze pro vnitřní potřebu společenství u kostela Panny Marie Pod řetězem na konci mosta. <http://www.maltezskyrad.cz>

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ

České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824

e-mail: gp@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPræm (*rektor kostela*)

telefon: 731 402 597

e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz